

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Petry Weissové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **Mgr. F. D.**, zast. JUDr. Kamilou Dolejší, advokátkou, se sídlem Krátká 1148/32, Praha 10, proti žalovanému: **náměstek policejního prezidenta pro službu kriminální policie a vyšetřování**, se sídlem Strojnická 935/27, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2016, č. j. PPR-30255-21/ČJ-2015-990131, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 9. 2019, č. j. 9 Ad 3/2017 - 40,

### t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se v r a c í** soudní poplatek ve výši 5.000 Kč, který mu bude vyplacen k rukám jeho zástupkyně JUDr. Kamily Dolejší, advokátky, z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Ředitel Úřadu služby kriminální policie a vyšetřování ve věcech služebního poměru (dále jen „správní orgán prvního stupně“), rozhodnutím ze dne 23. 11. 2015, č. j. 403/2015, zamítl žádost žalobce o obnovu řízení ukončeného rozhodnutím ředitele Úřadu služby kriminální policie a vyšetřování Policejního prezidia České republiky ve věcech služebního poměru č. 850/2011, o přiznání odchodného.

[2] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

[3] Žalobce proti napadenému rozhodnutí brojil žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který ji v záhlaví specifikovaným rozsudkem (dále jen „napadený rozsudek“) zamítl.

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní brojí proti napadenému rozsudku městského soudu kasační stížností. V souladu s § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti. Soudní poplatek za kasační stížnost činí částku 5.000 Kč.

[5] Jelikož spolu s kasační stížností stěžovatel nezaplatil soudní poplatek za její podání, vyzval ho Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 14. 11. 2019, č. j. 4 As 425/2019 - 9, k jeho uhrazení ve stanovené lhůtě 15 dnů a poučil ho o následcích nevyhovění této výzvě. Kasační soud stěžovatele také poučil o tom, že k zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží (§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

[6] Uvedené usnesení bylo doručeno do datové schránky zástupkyně stěžovatele dne 18. 11. 2019. Kasačním soudem stanovená patnáctidenní lhůta k úhradě soudního poplatku tedy počala stěžovateli plynout dne 19. 11. 2019 (úterý) a uplynula dne 3. 12. 2019 (úterý). Dne 4. 12. 2019 byl připsán na bankovní účet Nejvyššího správního soudu soudní poplatek k nadepsané spisové značce ve výši 5.000 Kč.

[7] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Tímto zvláštním zákonem je v nyní posuzované věci zákon o soudních poplatcích, který v § 9 odst. 1 stanoví, že: „*[n]lebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.*“

[8] Jelikož stěžovatel zaplatil soudní poplatek až po marném uplynutí lhůty pro jeho zaplacení, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích zastavil.

[9] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

[10] Výrokem III. tohoto usnesení Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení soudního poplatku v plné výši, a to v souladu se závěry vyslovenými v usnesení zdejšího soudu ze dne 21. 3. 2018, č. j. 4 As 9/2018 - 38. Podle něj „*[s]kutečnost, že k zaplacení soudního poplatku po uplynutí soudem stanovené lhůty již soud nemůže přihlídnout, ve svém důsledku zároveň způsobuje, že uplynutí této lhůty má za následek zánik poplatkové povinnosti účastníka řízení. Jinými slovy, není-li dle novelizovaného znění zákona o soudních poplatcích již stěžovatel oprávněn zaplatit soudní poplatek po uplynutí lhůty stanovené soudem ve výzvě k jeho úhradě, nelze dovozovat, že k tomu měl být stále povinen. V tomto smyslu je třeba vykládat i § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích, tj. že dopadá na jiné případy zastavení řízení než na zastavení pro nezaplacení soudního poplatku ve lhůtě stanovené soudem dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že stěžovatel (...) splnil již neexistující poplatkovou povinnost a uhradil soudní poplatek, k němuž nebyl povinen. Proto nebylo možné uvažovat o vrácení soudního poplatku sníženého dle § 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích.*“ Na základě § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích proto zdejší soud rozhodl tak, že stěžovateli bude vrácen celý zaplacený soudní poplatek ve výši 5.000 Kč k rukám jeho zástupkyně, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. prosince 2019

JUDr. Jiří Palla  
předseda senátu